

Grosics Gyula

A magyar futballrajongók betéve tudják Grosics Gyula pályafutásának állomásait, elért eredményeit. Azokat az eredményeket, amelyekről egy mai magyar labdarúgó – sajnos – csak álmodozhat. Abban az időben ez másként volt. Akkor ugyanis a magyar labdarúgásnak nemcsak a múltja volt, hanem nagyon jelentős jelene is. A II. világháború után a jelent egy olyan felnövekvő, feltörekvő generáció adta, akikből egy nagy csapat, az Aranycsapat verbuválódott. Kivételes korszak volt, kivételes egyéniségekkel. Ilyen egyéniség volt a kapuban Grosics Gyula. Játékára, mint a zsenikére általában, megkülönböztető jelzőket aggattak, mindenki tudta, ki az a Fekete Párduc.

Ismerjük pályafutását, ami Dorogról indult, majd a MATEOSZ-on át vezetett a Honvédig, az Aranycsapatig. Aztán a levert forradalom után jött a Tatabánya további hat esztendeig, no és persze az Aranycsapat utáni válogatott, amelyet Puskás helyett már Albert generációja vezetett. Grosics Gyula híd volt a két generáció között. Egy olyan legenda, aki miatt sok gyerek választotta a kaput, hozzá akart hasonlítani. Képletesen szólva, iskolát alapított. Később aztán szó szerint is, miután több iskola és labdarúgó akadémia az ő nevét vette fel. Grosics Gyula méltán volt büszke erre még az életében.

Tudjuk, hisz számtalanszor megvallotta, szíve csücske volt a Fradi, minden vágya volt egykoron a csapat kapuját védeni. Sajnos, mindez játékospályafutása idején nem adatott meg neki, elvették tőle a „hatalmasok”. Ám 2008. március 25-én mégis eljött az a nap, amelyre már joggal hihette, hiába vár. Leigazolta a Ferencváros, majd a jeles napon a Sheffield United elleni barátságos mérkőzésen vele kezdődött a csapat összeállítása. Felemelő pillanat volt, nemcsak neki, a lelátón ülő ezreknek is, akik dübörgő tapsviharral köszöntötték. Ő erről a napról így vallott később: *tulajdonképpen felszenteltem a pályafutásomat a Ferencvárosnál*. Valóban, felszentelte azt!

Mg hat évet élt ebben a felszentelt állapotban, ma van tíz esztendeje, hogy 2014. június 13-án magához szólította a teremtő. Az esetében azért is helyénvaló a halála napjáról így megemlékezni, mert egész életében hívő volt, egy mélyen vallásos családból származott, a család elképzelései szerint pap lett volna. Ennek

a pályának a futball „tett keresztbe. A futball, amely Grosics Gyula nevét örökre beírta a magyar sport aranykönyvébe, hogy még unokáink unokái is tudják majd, ki is volt ő. A Ferencvárosi Torna Club mindig is kiemelt figyelmet fordított egykori sportolói emlékének az őrzésére. Ezért vagyunk most itt, hogy tiszteljük egy csodálatos kapus, egy csodálatos ember emléke előtt, aki ugyan csak egyetlen percig lépett pályára Fradi címeres mezben, mégis beírta magát a klub dicsőségekkel teli történelmébe.

Budapest, 2024. június 13.